

EVERYTHING MUST CHANGE

een productie van
NEEDCOMPANY & HER PROJECT

Sung Im Her & Maarten Seghers

Première in 2026
met steun van **de Vlaamse overheid**

EVERYTHING MUST CHANGE

‘The inefficiency of what happens on this stage
comes from the observation that efficiency, in reality,
leads to the design of solutions
that are not answers to apparent problems.’

(libretto)

SYNOPSIS

Een miljoen woorden om nergens te komen.

Onophoudelijk houden acht performers een poëtische bevraging over de inefficiëntie van de mensheid. Als metronomen van de wereld die de tijd tastbaar maken, gaan ze onverbiddelijk door. Zingend met hun lijf, dansend met hun stem, gevangen in een eindeloze loop. Net als Sisyphus - in de hyper-optimistische visie van Albert Camus - engageren ze zich in een grenzeloos streven: een opwaarts dat neerwaarts gaat, een neerwaarts dat opwaarts gaat, een herwaardering van het onvermijdelijke.

Als co-auteurs graven Sung Im Her en Maarten Seghers in de geschiedenis van hun eigen autonome oeuvre, op zoek naar bewegingen en liederen waarin de intensiteit van de inspanning zelf tot inhoud vervelt. Hun fascinatie voor het absurde draait om de poëtische en humoristische waarde van de poging.

'EVERYTHING MUST CHANGE' is een anti-dystopisch manifest, vermomd als een gedicht, waarin een koor van lichamen zingt over de mens, hun (on)zin, falen en veerkracht, met de eenvoud van een eindeloos popnummer. **'EVERYTHING MUST CHANGE'** is een lied over het onomkeerbare besef van eindigheid op zoek naar het troostende maar hoopvolle idee van evolutie, verbeeld als een gesloten cirkel.

EVERYTHING MUST CHANGE

‘We will die to be stone - just like dinosaurs did
We were born to begin and we will die to be gone
Oh, the ease with which this truth is mistaken for a mistake
Oh, the ease with which mistakes are mistaken for truth

The wrenching of chaos is our problem alone
The movement of its shadow is the freedom of the stone
Oh, the ease with which this truth is mistaken for a mistake
Oh, the ease with which mistakes are mistaken for truth’

(libretto)

EVERYTHING MUST CHANGE

een pleidooi voor de onophoudelijke heruitvinding van het wiel

‘De werkelijkheid is waarschijnlijk anders dan gedacht,’ riepen CERN-wetenschappers uit over hun recente ontdekking, terwijl ze opgewonden hun ondergrondse lab uit kwamen rennen. Dit besef van de fluïditeit van de werkelijkheid — het meest voor de hand liggende, fundamentele uitgangspunt voor kunstenaars — lijkt een hightech-investering te vergen om door de wetenschap gegrepen te kunnen worden, binnen het domein van *het weten*.

De droefgeestige Marcel Duchamp, de man die van kunst een wetenschap wilde maken, mijmerde ooit dat het spijtig was dat we God hebben vervangen door kunst. Kunst is gewoonweg minder interessant. Is God dan de hemeltergende afwezige in de hedendaagse kunst? Wat moeten we dan met al die mythes? Als God Kunst is geworden, dan is Sisyphus gestraft door Kunst. Dan duwt hij die rots naar boven door zijn dwangmatig geloof. Dan kan hij maar beter die ene allesomvattende vraag stellen: uit wat is die steen gemaakt?

Precies die vraag stelde de componist Anestis Logothetis met het multimediale theaterwerk ‘Aus Welchem Material Ist Der Stein Von Sisyphos!?’ (‘Uit welk materiaal is de steen van Sisyphus gemaakt’), een muziekstuk dat uitsluitend is opgebouwd uit enorme stapels grafische partituren met als titel een vraag. ‘EVERYTHING MUST CHANGE’ is een op dans en songs gebaseerde performance van Sung Im Her en Maarten Seghers, die een antwoord biedt op Logothetis’ vraag: ‘THE STONE IS MADE OF ALL OF US’.

‘Kijk’. Zo begint de voorstelling ‘EVERYTHING MUST CHANGE’. Het is een oeroude uitnodiging, zo oud als de mens zelf - de onbedwingbare behoefte om mensen te tonen aan mensen en de even onbedwingbare behoefte om te kijken naar wat anderen doen. Centraal staat het performen van de absurditeit van het grenzeloze; de essentie van de entertainer.

Zoals in veel werk van Maarten Seghers en Sung Im Her verschijnt in ‘EVERYTHING MUST CHANGE’ ‘de entertainer’ als protagonist. De frontman, de prima ballerina, de rockband, het hedendaagse ensemble, het koor, de achtergronddanser — steeds weer wordt ‘de entertainer’ een bijna archeologisch opgegraven artefact.

Maarten Seghers: “De ‘popsong’, als metafoor voor de drang naar verbintenis, is het sublieme muzikale format om de tragische drang van de entertainer tot communiceren te representeren. Haar naïviteit, haar structuur, haar verstaanbaarheid, haar rijmelarijen, haar eenvoud, haar generositeit, haar ontroering en haar hilariteit dienen efficiëntie.

‘Puls’ - de bezwerende beat van de popmuziek - is een centrale dramaturgische kracht in het choreografisch werk van Sung Im Her. De ‘popsongs’ waaruit ‘EVERYTHING MUST CHANGE’ wordt opgebouwd zijn originele liederen, deels geïnspireerd op eerdere werken waarin reflecties rond ‘De Mythe van Sisyphus’ en het absurdisme centraal stonden; de zoektocht naar waarde in waardeloosheid, naar efficiëntie van het inefficiënte, naar betekenis in onverstaanbaarheid. Het zijn meta-popsongs, popsongs die zingen over hoe het is om een popsong te zijn, gezongen door zangers die zingen over hoe het is om zangers te zijn voor toeschouwers die uitgedaagd worden te bevragen hoe het is om toeschouwers te zijn.”

FRAGMENT

‘**Usain Bolt** runs very briefly, **very** occasionally. **Afterwards** he opens the freezer and puts an ice pack on his head. A **very** large number of people want to **see** that, all the **time**. **We**, contemporary entertainers, on the other hand, **open** a freezer full of ice packs and go and **stand** in front of it. To **avoid** cooling down, we **run**, on site. **All** the time, without stops. There **is** no ending. A **very** small number of people want to see that, **very** occasionally. A **very** small number of people want to see that, **very** occasionally. A **very** small number of people want to see that, **very** occasionally. A **very** small number of people want to see that, **very** occasionally.’

(libretto)

Muzikaliteit - gelijkmatig gedragen door beweging en zang - probeert de absurditeit en de hilariteit van de inspanning, 'het probleem' te pakken te krijgen, maar niet op te lossen. Deze ontkenning van de oplossing raakt aan een essentiële referentie binnen dit werk, namelijk Albert Camus 'essay over absurdisme 'De Mythe van Sisyphus', waarin het beeld wordt geconstrueerd van een mens die steeds opnieuw het probleem moet verplaatsen.

Deze oneindige cyclus van herhaling werd door Camus als een optimistisch beeld omschreven: 'La lutte elle-même vers les sommets suffit à remplir un cœur d'homme. Il faut imaginer Sisyphe heureux.' ('De strijd op zichzelf tegen de top is voldoende om het hart van een mens te vullen. We moeten ons Sisyphus als een gelukkig mens voorstellen.') Via Sisyphus verbeelden Her en Seghers een vorm van hyperoptimisme. Ze tonen een grenzeloze moeite, een onderweg zijn naar boven dat beneden is, een tuimeling naar beneden dat boven is, een herwaardering van het onontkoombare. Tegelijkertijd wordt het hyperoptimisme van Sisyphus in de songteksten gekoppeld aan uitdagende begrippen als inspanning, vuil, zweet, geur, druk, gewicht, inefficiëntie, mislukking en hoop.

**Sisyphus als vrolijke probleem-verplaatser.
De probleem-verplaatser als portret van de kunstenaar.
De kunstenaar als metafoor van de mens.**

HER & SEGHERS

‘EVERYTHING MUST CHANGE’ is de eerste co-creatie tussen Sung Im Her en Maarten Seghers en de onafwendbare ontmoeting tussen Needcompany (BE) en HER Project (KR/UK) als producerende gezelschappen.

Vanuit dans en choreografie creëert Her haar eigen energieke taal. Ze stelt het lichaam, vervorming, herhaling en vrouwelijkheid voorop in haar werk waarbij precisie en een spel met tijd betekenis genereren. Voor Seghers speelt het drama van zijn voorstellingen zich niet af in het emotionele conflict tussen personages, maar in de fysieke confrontatie tussen de lichamen van de performers en de muzikale partituur.

Meedogenloze inspanning is een typerend kenmerk in het autonome werk van beide kunstenaars waarbij het traject het doel is. Voeg hierbij de omarming van het zinloze waarover Camus spreekt en ze lijken dicht bij elkaars artistieke alter ego te komen.

Het samenbrengen van hun twee hybride werelden is een volgende logische stap. Door het medium ‘choreografie ’en ‘geschreven muziek ’te deconstrueren, trachten ze te komen tot beweging als muziek en geluid als beeld. Muziek en beweging als verbeelding binnen de taal van het theater. Die taal is koppig, provocatief, naïef, onnozel, absurd en gênant. Binnen het artistieke proces wordt alles op zijn kop gezet. Soms letterlijk. Zoals de nar die zijn broek over zijn hoofd trekt. De voorstelling **‘EVERYTHING MUST CHANGE’** wordt een bevraging van de kunstenaar met de eenvoud van een popsong.

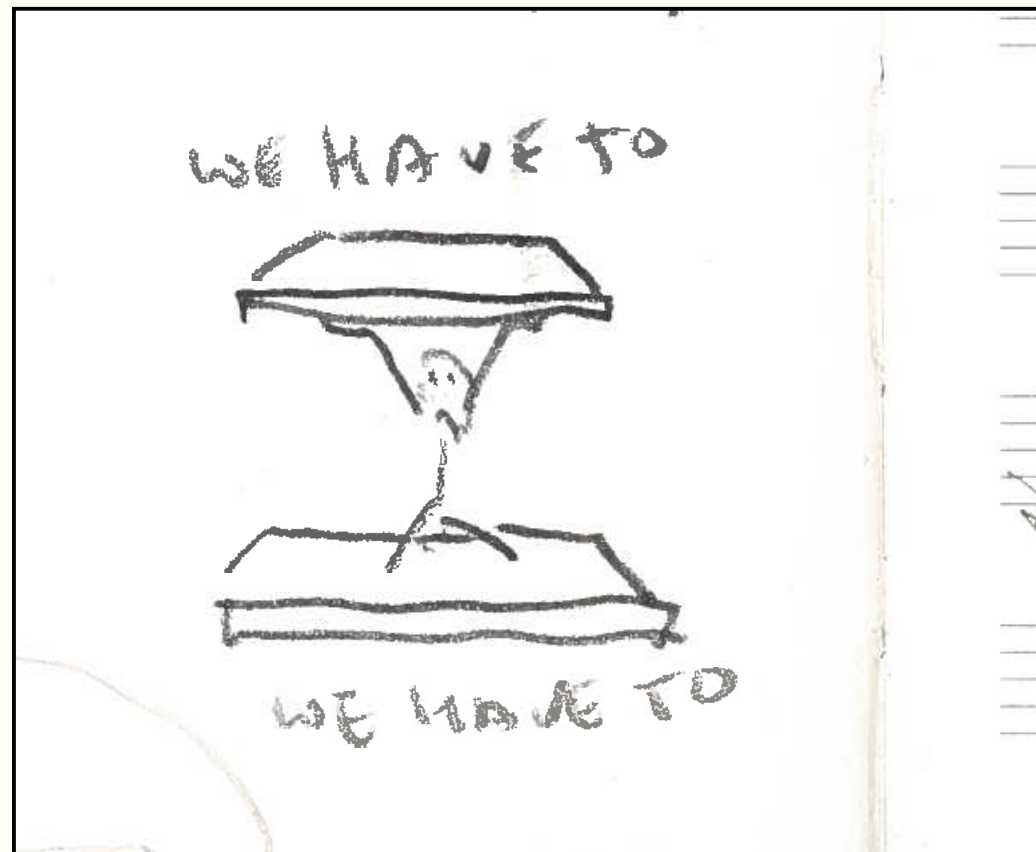
In '**EVERYTHING MUST CHANGE**' wordt de muziek overweldigd door het lichaam van de acteurs. Met zijn energie en zijn uitputting, zijn pulsies en zijn trauma's, zijn schaamte en zijn gêne dringt het lichaam zich op aan de partituur. Het publiek wordt getuige van een strijd die geen betekenis of intentie maar vooral en in de eerste plaats intensiteit en passie meedeelt. Het ervaart de lichamelijke tragiek of de tragische lichamelijkheid van het fysieke gebeuren op scène. Er wordt geen illusie opgebouwd maar een directe en rauwe relatie met de toeschouwers aangaan.

- Erwin Jans

EVERYTHING MUST CHANGE

De voorstelling '**EVERYTHING MUST CHANGE**' ontleent haar titel aan een 'oude' pop song geschreven door Benard Ighner. Alles moet veranderen. Alles kan niet anders dan veranderen.

Wat aan de oppervlakte als een pamflet lijkt te klinken, blijkt een troostend, intiem, dubbelzinnig en poëtisch lied; een lied over het onomkeerbare besef van eindigheid. De dichterlijke kracht van dit lied zit in het troostende maar hoopvolle idee van evolutie, verbeeld als een gesloten cirkel.

'We have to, we have to, we do
We do and so do you
We have to 3, 4, 5
to get through this life

We have to, we do, we all
It is nobody's call
Even Fred Astaire
Has to everywhere

What will be
Will be, you see
Hear our voice
You have no choice

We all know
Where to go
Straight ahead
Until you're dead

We have to we will we must
It's faith we should trust
Just as to this song
You can but dance along

We have to all the time
Come up with words that rhyme
It does everyone good
We do just what we should

What will be
Will be, you see
Hear our voice
You have no choice

We all know
Where to go
Straight ahead
Until you're dead'

(libretto)

BIOGRAFIE

SUNG IM HER

Sung Im Her (Seoul, Zuid-Korea, 1976) behaalde een master in hedendaagse dans aan de Hansung Universiteit in 2003. Ze werkte op dat moment al zes jaar bij Ji-Gu Dance Theater. In 2004 verhuisde ze naar België om te studeren aan P.A.R.T.S. Nadat ze afstudeerde in 2006 begon ze te werken bij Jan Fabre/Troubleyn. In 2008 werkte ze samen met Les ballets C de la B. In 2009 begon Sung Im Her samen te werken met Needcompany. Tot op heden werkt ze mee aan vele creaties van Grace Ellen Barkey en Jan Lauwers als danseres, choreograaf en/of choreografisch regisseur. In 2011 sloot ze zich ook aan bij het theatergezelschap 'Abattoir Fermé'. In 2019 werd Sung Im Her als choreografisch regisseur betrokken voor een creatie bij de Opéra de Lille.

Reeds in 2012 begon Sung Im Her ook met het creëren van eigen werk. In 2016 verhuisde ze naar Londen en werd ze geselecteerd voor Testbeds Catalyst, een jaarprogramma voor mid-career kunstenaars. In 2017 maakte ze de solo 'You Are Okay!' met live illustraties van So Mang Lee. In 2018 kreeg ze de opdracht van Counterpoint Arts om het site-specific werk 'Human Wall' te maken voor de Week van de Vluchteling in het prestigieuze V&A Museum in Londen. In 2019 creëerde ze twee nieuwe werken: 'NUTCRUSHER' en 'W.A.Y'. Met 'NUTCRUSHER' werd ze door de Korean Arts Council verkozen tot Best Emerging Artist van 2019. In 2020 werd 'NUTCRUSHER' ook geselecteerd voor Aerowaves' The Twenty21. Later dat jaar creëerde Sung Im Her samen met het hedendaagse elektronische muziekduo 'Husk Husk' de danssolo 'The I of the Beholder'. Het werk werd gemaakt in opdracht van het V&A Museum en ondersteund door Arts Council England. Ook in 2020, op het hoogtepunt van de pandemie, creëerde ze 'Time in Between Time', een vier uur durende performance voor twee dansers. De voorstelling werd ondersteund door Arts Council England en Seoul Foundation of Arts and culture. In 2021 herwerkte Sung Im Her het dansstuk 'W.A.Y' met een nieuwe cast en creëerde W.A.Y (re-work). Het werk ging in première in het gerenommeerde theater 'The Place' in Londen. In 2022 werd haar werk 'NUTCRUSHER' gepresenteerd tijdens het Edinburgh Festival als onderdeel van Horizon Showcase.

Sinds 2023 is Sung Im Her *associated artist* van SPAF Festival. Ze creëerde 'Tomorrowisnowtodayisyesterday' dat door het Verenigd Koninkrijk toerde met workshops voor jongeren om na te denken over de rol van sociale media. In 2024 ging 'Where is the Rabbit?' in première in nauwe samenwerking met Grace Ellen Barkey, dat werd ondersteund door de Korean Arts Council en gecoproduceerd werd door Needcompany. Voor haar nieuwste werk is Sung Im Her uitgenodigd door de Korean National Contemporary Dance Company om nieuw werk te maken met Koreaanse dansers.

BIOGRAFIE

MAARTEN SEGHERS

Maarten Seghers is performer, theatermaker en componist.

In zijn performance-oeuvre (o.a. Concert of a Band Facing the Wrong Way) confronteert Maarten Seghers zichzelf met autonome geluids-, bewegings- en beeldend kunstenaars. Het drama van zijn voorstellingen speelt zich niet af in het psychologische conflict tussen personages maar in de fysieke confrontatie tussen de lichamen van zijn performers en de muzikale schriftuur.

Zijn muziek omvat composities, songs en klank-installaties voor zowel dans- en theaterproducties als concert-performances. Vanuit de zoektocht naar de grenzen van vocale, muzikale en performatieve betrokkenheid ontstaan werken voor live bezetting zoals o.m. in 'De blinde dichter' (2015) of 'Al het goede' (2019), voor stem en tape zoals in 'De kamer van Isabella' (2004) of 'Billy's Violence' (2021) en schrijft hij liederencycli zoals 'Songs of Disconnection' (2023) voor stem en hedendaags klassiek ensemble. Momenteel schrijft hij een nieuwe compositie voor mezzosopraan Kate Lindsey en een vijfkop-pig ensemble n.a.v. 'Lee Miller in Hitler's Bathtub' (2025).

Samen met Grace Ellen Barkey en Jan Lauwers neemt Maarten Seghers de artistieke leiding van het internationaal kunstenaarshuis Needcompany en haar thuisbasis MILL in Brussel op zich. Sinds 2001 zet Needcompany het auteurschap centraal en omarmt het kunstenaars die werken en samenwerken in het spanningsveld tussen materie-onderzoek en het grote verhaal. Vanuit MILL wordt een ondersteuning van nieuwe generaties interdisciplinaire kunstenaars georganiseerd via residenties, fondsen en kunstenaarsateliers.

Het werk van Maarten Seghers ontstaat vanuit de honger om elke definitie te ontspringen, elke stigmatisering te weerleggen, tegen te spreken. Hij verstaat de kunst om verwarring welkom te heten, om chaos te omarmen. Zo legt hij langs schijnbare absurditeit de kunstpraktijk op gevatte wijze bloot. De voorstelling 'WHAT DO YOU MEAN WHAT DO YOU MEAN AND OTHER PLEASANTRIES' (2014) leverde hem een nominatie voor de Choreographer's Prix Jardin d'Europe 2015 in Wenen op. Zijn sculptuur 'Fontein (Laat-Pornografisch Evenwicht) I' (2010) werd opgenomen in de vaste collectie van FRAC Nord - Pas de Calais. In 2006 richt hij in hechte samenwerking met kunstenaar Jan Lauwers en muzikante Elke Janssens OHNO COOPERATION op. Samen maken ze performances, videowerk, installaties en muziek.

EVERYTHING MUST CHANGE

a performance on the inefficiency of humankind

CO CREATIE

Sung Im Her & Maarten Seghers

MET EEN BAND DANSERS, ZANGERS EN MUZIKANTEN

**Martha Gardner, Sung Im Her, Elke Janssens, Ellen Rose Kelly, Jacob Kruger, Romy Louise Lauwers,
Martha Pasakopoulou & Maarten Seghers**

DRAMATURGIE **Elke Janssens**

PRODUCTIEMANAGER **Rune Floryn**

LICHT **Astrid Vansteenkiste**

GELUID **Dries D'Hondt**

KOSTUUMS **Sharlotta Seeligmüller**

STAGIAIR (REGIEASSISTENT) **Kamil Bazyl Książek**

LIED 'WE HAVE TO' **Pablo Mariña**

PRODUCTIE **Needcompany**

MET STEUN VAN **de Vlaamse Overheid & de taxshelter van de Belgische Federale Overheid**

NEEDCOMPANY BUREAU **Pieter D'Hooghe, Joery Scheepers, Elke Janssens, Rune Floryn, Vibe Stalpaert**

NEEDCOMPANY

Kunstenaars **MAARTEN SEGHERS, VICTOR LAUWERS, GRACE ELLEN BARKEY, JAN LAUWERS, SUNG IM HER**

Artistieke coördinatie **MAARTEN SEGHERS**

Company manager **PIETER D'HOOGE** pieter@needcompany.org

Dramaturgie **ELKE JANSSENS** elke@needcompany.org

Technische productie **RUNE FLORYN** rune@needcompany.org

Tourmanagement & Communicatie **VIBE STALPAERT** vibe@needcompany.org

Spreading & administrative assistentie **JOERY SCHEEPERS** joery@needcompany.org

MILL

Gabrielle Petitstraat 4/4, 1080 Sint-Jans-Molenbeek, Brussel

www.needcompany.org